

MANIFEST UNITARI

Senyores i senyors, amigues i amics, companyes i companys en la lluita per les llibertats de Catalunya., Un any més, les entitats ens presentem unides davant vostre, per commemorar la nostra festa nacional, però també per refermar el compromís amb el futur del poble català. Tenim la voluntat de mantenir un marc estratègic compartit i construir una resposta col·lectiva, sostinguda i compromesa pels drets del nostre poble. I aquesta resposta no és altra que una República Catalana independent i lliure.

Plegats, reivindiquem la independència no sols com un dret legítim de la nostra nació, sinó també com l'eina que ha de garantir els drets col·lectius que se'ns neguen: el dret a un habitatge digne, a una feina de qualitat, a una vida sostenible en el mateix territori de la nostra nació. Volem la República Catalana perquè necessitem una societat més equitativa i justa. Perquè necessitem una democràcia més participativa. Perquè necessitem i volem un país on les dones i els homes visquin d'una vegada amb els mateixos drets individuals i socials. I perquè necessitem que la prosperitat econòmica de Catalunya no tingui com a preu la destrucció del nostre patrimoni col·lectiu més valuós: la nostra terra.

Durant els darrers cent anys, les societats avançades han definit un conjunt de drets i deures per a les persones i les societats. Una quantitat ingent de lleis, principis i tractats que tenen noms que evoquen un món millor i possible: la Declaració Universal dels Drets Humans/ el Pacte internacional de Drets civils i polítics/ el Conveni sobre drets polítics de la dona/ la Convenció sobre l'Estatut dels refugiats / el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals/ la Convenció sobre els drets de l'infant i molts d'altres.

Aquests tractats recullen un conjunt de normes que defineixen una moral cívica de convivència democràtica. Doncs bé. Les entitats i institucions que representem, fem d'aquesta moral cívica el nostre far. Fem dels seus principis i normes, una exigència de convivència, tant per les persones com per l'organització social i política de Catalunya.

Els catalans i les catalanes hem de poder viure amb plenitud l'exercici d'aquests drets, sense renunciar als deures. I som aquí de nou, per denunciar que la vulneració dels drets fonamentals de Catalunya i contra Catalunya, és constant, planificada i escandalosa.

O és que no és escandalosa la política d'un estat, que en nom de la seva democràcia, ens espolia-roba 22 mil milions anuals dels nostres recursos econòmics, deixant la nostra societat cada any que passa més empobrida?

O és que no és indignant, veure que mentre amb una mà l'estat ens roba, amb l'altra reparteix sobres, privilegis i contractes a les elits corruptes del deep stat o al famós "palco del Bernabeu"?

O és que no ens escarneixen amb els continuats fraus multimilionaris de ministres i administradors estatals, mentre se'ns neguen recursos per a la sanitat o el transport públic, per a les escoles o els ajuntaments?

És que algú pot dubtar que vivim sota un cop d'estat judicial permanent des de l'any 17, obsessionat en empobrir les competències i atribucions de les nostres institucions, sempre obligades a obeir els interessos de Madrid abans que els del nostre poble?

O és que no és un insult a la dignitat democràtica el sabotatge dels tribunals espanyols a la llei d'amnistia quan deixen fora centenars de persones represaliades?

O quan criminalitzen els que lluiten pacíficament? Quan acusen d'activistes de terrorisme a gent com els del 23-S, mentre absolen els policies que ens atonyinen?? ¿o quan condemnen a l'exili o a la inhabilitació els càrrecs electes de l'1 d'octubre? ¿i no parlem de l'a por ellos del rei Felipe que va proclamar la impunitat de la policia i de les forces d'ocupació, a l'hora de salvar l'unitat d'Espanya? I és que no tenim més motius que mai per defensar la nostra llengua? L'ànima de la nostra nació? Les entitats aquí representades us demanem el vostre compromís individual i col·lectiu per mantenir-ne l'ús. La nostra llengua ha de tenir una presència plena i continuada en tots els àmbits de la nostra vida nacional. Sense renúncies ni substitucions. I des d'aquí us animem a enfortir-ne la vitalitat i continuïtat com a eix vertebrador de la nostra nació. I si ho fem tots plegats, no en tingueu cap dubte, guanyarem. Acabem amb actituds acomplexades que només beneficien els nostres depredadors.

El TSJC ha tornat a fer política contra Catalunya i el seu model d'escola. No podem permetre que un tribunal polititzat i anticatalanista al servei d' l'Estat desmunti un consens parlamentari i social avalat durant dècades al nostre país.

Exigim a les nostres institucions que no permetin que l'obsessió d'un jutge dinamiti la nostra escola.

I si l'Estat i els seus tribunals volen imposar-nos aquesta sentència, desobeïm. Desobeïm a les aules, als carrers i a les institucions, perquè cap jutge ens ha de dir en quina llengua hem de parlar ni quina escola hem de tenir. Catalans, posem-nos dempeus, però aquesta vegada amb els punys tancats, fermes, decidits a defensar la nostra llengua. Perquè el català és i serà la llengua nacional de Catalunya. Tan senzill com això. I la llista és més llarga, Sixena, Renfe i centenars d'expressions catalanofòbiques que ens agredeixen dia sí, dia també. Davant de la contínua vulneració dels nostres drets, només hi podem respondre amb una defensa aferrissada. I per aquesta defensa necessitem organitzar nos, enfortir-nos, estructurar la nostra lluita no violenta i recordar que davant la vulneració de drets fonamentals tenim el dret a la desobediència cívica. Us en recordeu? L'èxit de l'1 d'octubre va raure en la desobediència. Cadascun de vosaltres, amb la força de tots plegats, vàreu fer un gran acte de desobediència civil, quan vàreu defensar amb els vostres cossos les llibertats nacionals. Aquest és el gran aprenentatge d'aquell octubre. La desobediència civil organitzada, persistent i obstinada, que només serà efectiva si sabem convertir els espais de resistència en espais de contrapoder, d'autoorganització i de construcció nacional. Podem fer-ho perquè ja ho hem fet. Som els mateixos protagonistes de la gesta del primer d'octubre, els mateixos de l'aturada de país del 3 d'octubre, d'Urquinaona, de les contínues mobilitzacions de fa uns anys. Sí, podem fer-ho i que tothom ho tingui clar: sense la força del carrer, l'independentisme mai no tindrà majories sòlides al Parlament.

És per això que acabem amb una demanda explícita als partits independentistes que ja existeixen o als que puguin arribar. Mireu aquest escenari. Som entitats diverses, diferents i, a vegades, ens contradiem en les decisions puntuals. Però quan hem de parlar del futur d'una Catalunya lliure, ens agafem de les mans, perquè sabem que els uns sense els altres no arribarem enlloc. Mireu la munió de gent que ens acompanya. Ningú demana a ningú què vota o què pensa, perquè sabem que si no hi anem plegats, tampoc arribarem a port.

Des del carrer, des de les entitats, us reclamem, partits, que trobeu camins d'entesa i que, aprofitant la força de l'independentisme i de la gent que vol una Catalunya lliure, retorneu a les institucions el seu paper vertebrador de les aspiracions nacionals del nostre poble. Us hi empenyerem, com ja fer-ho fer fa només deu anys. Sabrem curar-nos les ferides i ens alçarem de nou. Perquè el poble de Catalunya ja ha deixat clar que no pensa renunciar a la seva llibertat i que, la nostra voluntat de ser, és un camí sense retorn. Per la memòria i pel llegat dels nostres ancestres que varen lluitar per deixar-nos un país viu. Pel futur lluminós i lliure que volem deixar als que ens succeiran. Perquè la voluntat de ser del poble català és un camí sense retorn.